

Nou conseller balear de Turisme

X Congrés d'Unió Mallorquina, amb el nou president Miquel Nadal, l'ex presidenta Maria Antònia Munar, el secretari general Miquel Ferrer.

El congrés d'UM del desembre passat es tancà amb una nova direcció encapçalada per Miquel Nadal. El secretari general actual, Miquel Ferrer, optava també a la presidència amb el suport de Maria Antònia Munar, però finalment aquesta aliança féu fallida i les parts enfrontades –el grup de Nadal, el de Ferrer i un altre anomenat tercera via– arribaren a un acord de mínims pel qual Nadal fou el nou president. Una elecció sorprenent, perquè s'havia manifestat en contra del pacte de centre-esquerra a l'Ajuntament de Palma. De fet, ell volia ser-ne el batlle amb un pacte amb el PP. Havia estat candidat i entrà al consistori juntament amb una companya. El PP li oferí dos anys la batllia, però la direcció d'UM –aleshores encara presidida per Munar– l'obligà a refusar l'oferta conservadora i a votar Aina Calvo, del PSOE, com a batllessa per a tot el mandat. En aquells moments molts companys de partit consideraven Nadal com un *cadàver polític*. Però sabé moure's i fer-se fort per a presentar batalla a Ferrer

La crisi d'UM s'ha resolt amb la incorporació del president del partit, Miquel Nadal, al govern.

per a la presidència del partit i forçar el pacte esmentat que l'acabà fent, sorprenentment, president.

D'aleshores ençà ha viscut quissap-los moments de tensió amb els socis d'esquerra, tant a l'ajuntament com també, en qualitat de president d'UM, pel pacte que sustenta el govern. La relació amb Antich no era gens bona. Ni tampoc amb Munar, amb la qual està enfrontada d'ençà que l'obligà a acceptar el pacte de centre-esquerra.

La crisi. Els rumors que el sector de Munar maniobriria per forçar un congrés extraordinari a fi de defenestrar Nadal anaren creixent després del congrés del desembre i a l'estiu

sovintejaren més que mai. A l'agost, una font de l'entorn de Munar assegurà a EL TEMPS que “abans de final d'any passaran coses”, és a dir, que hi hauria un cop intern contra Nadal. I sí que han passat coses. Però no les previstes.

El dilluns 23 de setembre el conseller de Medi Ambient, Miquel Grimalt, anuncià la destitució del seu director general Damia Nicolau, ex-secretari general d'UM i home de màxima confiança política de Munar. El dimarts hi hagué un dinar dels munaristes. L'endemà, dimecres dia 24, el conseller de Turisme, Francesc Buils, del grup de Munar, anuncià la destitució de dos directors generals del seu departament alineats amb el sector del secretari general, Miquel Ferrer. La guerra era oberta. Aquell mateix dia, l'executiva es reuní i per unanimitat exigí a Buils que rectificàs o seria destituït. L'endemà Buils es refermà en la decisió. L'executiva, dijous a la nit, anuncià la destitució del conseller i que Nadal seria el substituiria. El president del govern no s'hi pronunciava: ni acceptava ni rectificava allò que li deia UM. Munar, mentrestant, es reuní amb els seus fidels. El divendres era convocat d'urgència el consell polític del partit, a l'entrada del qual Munar deia “que tot ha estat una malentès”, que les destitucions es farien enrere i que no passava res. Tanmateix, el consell donava suport per àmplia majoria a l'executiva i la facultava a decidir sobre Buils. Durant el cap de setmana hi hagué contactes i el dilluns a la tarda Buils dimitia, UM proposava Nadal de conseller de Turisme i Antich no tenia més remei que acceptar-ho.

Dimecres de la setmana passada Miquel Nadal entrava al govern i la crisi quedava resolta, si més no de moment, amb la victòria del president del partit contra Munar. Oficialment, però, no hi ha hagut cap crisi i de la “situació” el partit en surt reforçat.

Miquel Payeras